

Dosar nr. / /2012

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Ședința publică de la 2013

Completul compus din:

Judecător - PREȘEDINTE

Grefier:

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta **COMPOSESORATUL** și pe pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA**, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că judecarea cauzei în fond a avut loc în ședința publică din .2013, dezbaterile fiind consemnate în încheierea din acea zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință.

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. / / .2012, reclamantul **COMPOSESORATUL**, cu sediul în nr. , jud. Harghita a chemat în judecată pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc, Str. Rev. din Decembrie, nr. 20, jud. Harghita solicitând pronunțarea unei sentințe prin care să se anuleze Decizia DGFP Harghita nr. 62/ .2012, obligarea pârâtei la plata sumei de lei reprezentând plata nedatorată. Fără cheltuieli de judecată.

În motivare contestației reclamanta apreciază că, s-a făcut o aplicare greșită a principiului neretroactivității legii. Deși legea dispune numai pentru viitor, ea neavând putere retroactivă, în motivarea deciziei se vorbește doar despre nașterea unor datorii și despre modul și textele de lege în baza cărora s-au calculat obligațiile fiscale suplimentare. DGFP Harghita nu a arătat de ce Composesoratului i s-au stabilit aceste obligații, vizavi de textele de lege invocate, și de ce altor composesorate, pentru datorii mult mai mari aceste obligații au fost anulate. Menționează de asemenea că, perioada inspectată era anterioară datei inspecției și se referea la documente ce priveau activitatea composesoratului până la închiderea perioadei fiscale corespunzătoare sfârșitului anului 2009, așa cum s-a evidențiat și în raportul de inspecție fiscală, controlul efectuându-se la data de .2010. În acest sens arată că art. 15 din Legea nr. 571/2003, până

suplimentare cu privire la TVA deductibilă, s-a solicitat reverificarea perioadei 2005-2009.

Composesoratul nu avea dreptul de deducere asupra cheltuielilor aferente veniturilor neimpozabile. În consecință pe această perioadă nu s-a admis la deducere TVA în sumă de lei, stabilind ca obligație suplimentară la care s-au mai calculat majorări de întârziere în sumă de lei. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, arată că nici prin contestația formulată și nici la solicitarea organului de soluționare a contestației, composesoratul nu a adus argumente și dovezi în susținerea cauzei, care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Astfel, în perioada 2005-2009 composesoratul a realizat venituri din valorificarea masei lemnoase de pe suprafețele împădurite aparținând membrilor composesori. Pe toată perioada 2005-2009, organele de inspecție fiscală, au aplicat scutiile prevăzute de art. 15 alin. 2 și 3 din Codul fiscal. Prin contestația formulată composesoratul a criticat constatările organelor de inspecție fiscală, susținând aplicarea eronată a prevederilor legale, dar fără să depună în acest sens documente justificative. În ceea ce privește scutiile la impozitul pe profit, acestea sunt reglementate de art. 15 din Legea nr. 571/2003. Organele de inspecție fiscală au încadrat composesoratul în categoria organizațiilor non-profit pe toată perioada verificată, la determinarea profitului impozitabil aplicând scutiile prevăzute de art. 15 alin 2 și 3 din lege, respectiv scăderea veniturilor neimpozabile prevăzute pentru organizațiile nonprofit.

Pârâta susține de asemenea că, scutiile prevăzute la art. 15 alin. 2 și 3 din Codul fiscal au fost aplicate la composesorate începând cu data de 01.01.2007, iar organele de inspecție fiscală au aplicat aceste prevederi pe întreaga perioadă verificată. Consideră că în mod temeinic s-a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. /2010 privind suma de lei reprezentând impozit pe profit cât și pentru suma de lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, iar decizia nr. 62/2012 este rezultatul unei analize absolut obiective a situației de fapt și de drept.

A fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând cererea, instanța constata următoarele:

Potrivit înscrisului aflat la fila 49 reclamantul a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere 73/ .2010 în care a invocat faptul că la stabilirea impozitului pe profit organele de control fiscal au aplicat retroactiv alin.2 și 3 ale art.15 din Legea 571/2003, indicând textul alin.4 care a intrat în vigoare la 14.05.2010, că nu s-a aplicat corect art.21 alin.1 din Legea 571/2003 și nici alin.1 și 2 lit."f" ale art.33 din Legea 46/2008 și nici prevederile art.21 alin.1 și 2 din Legea 571/2003, precizând că, composesoratele sunt obligate potrivit Codului silvic să efectueze cheltuieli cum sunt prevăzute de art.26.

Prin Decizia nr. /R din 2012 pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș în dos. nr. / /2011 s-a anulat Deciziei de

la data de .2010 avea alin. 2 și 3, care stabileau o modalitate de calcul a impozitului pe profit. La data de .2010 a intrat în vigoare art.15 alin. 4, care coroborat cu art. 21 alin. 1 modifică modalitatea de calcul. Cu toate că pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile, numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, organul de control nu a luat în calcul prevederile art. 33 alin. 1 conform căruia administratorul fondului proprietate publică a statului și proprietarii de păduri au obligația să înființeze fonduri de conservare și regenerare a pădurilor, fond care este purtător de dobândă și este neimpozabil deductibil fiscal, și are regimul rezervelor fiscale. Fondul se află la dispoziția și în contul administratorului sau al prestatorului de servicii silvice. Susține că au fost încălcate și prevederile art. 21 alin. 2 din Legea nr. 571 cu privire la protejarea mediului și conservarea resurselor, precum și art. 26 cu privire la gestionarea pădurilor. Potrivit prevederilor art. 105 alin. 3 din OG nr. 92/2003 inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit și taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție conducătorul inspecției fiscale competente poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data controlului, ceea ce nu este cazul Composesoratului

In probațiune, reclamanta a depus înscrisuri.

Pârâta a formulat întâmpinare (f. 66), prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, pârâta arată în esență că, prin raportul de inspecție fiscală nr. /2010, care a stat la baza deciziei de impunere nr. /2010, organele de inspecție fiscală au constatat pentru perioada verificată 01.01.2005 – 31.12.2009 următoarele: cu privire la modul de determinare a impozitului pe profit, verificarea s-a efectuat prin sondaj și s-au analizat stabilirea veniturilor economice și cele non-profit, precum și cheltuielile efectuate de composesorat din punct de vedere al deductibilității fiscale. Organele de inspecție fiscală au constata că composesoratul a înregistrat toate cheltuielile comune la cheltuieli aferente veniturilor din activități economice, contrar prevederilor art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003. Organul de inspecție a procedat la stabilirea pentru fiecare an a veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. 2 cod fiscal și la determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute de art. 15 alin. 3 din același act normativ, implicit la determinarea profitului impozabil și calculul impozitului pe profit. În urma inspecției fiscale s-a stabilit pentru perioada 2005-2009 o diferență de impozit pe profit în sumă de lei, la care s-a luat în considerare impozitul calculat în plus pe anul 2005 de composesorat și s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei. În urma apariției unor informații

impunere 73/ .2010 și a fost obligată D.G.F.P. Harghita să emită o nouă decizie prin care să soluționeze pe fond contestația formulată împotriva Deciziei de impunere 730/ .2010.

Prin Decizia DGFP Harghita nr. 62/ .2012, care face obiectul acestei cauze, pârâta nu s-a conformat dispozițiilor Deciziei nr. /R din 2012 pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș, impunându-se anularea acestei decizii și obligarea D.G.F.P. Harghita să emită o nouă decizie prin care să soluționeze pe fond contestația formulată împotriva Deciziei de impunere / .2010, pentru argumentele ce urmează.

În considerentele Deciziei nr. /R din 2012, intrată în puterea lucrului judecat, Curtea de Apel Târgu Mureș a stabilit că organul de soluționare a contestației avea obligația să analizeze contestația sub aspectul motivelor invocate, aplicarea retroactivă a legii nefiind legată de existența unor documente justificative ci de analiza documentelor contabile din perioada verificată și incidența textelor legale în materie, în vigoare la data respectivă, aspecte la care trebuie să se răspundă.

Aceste concluzii nu au fost respectate de către pârâtă.

Astfel, pârâta nu a analizat și nu a soluționat în mod neechivoc motivul contestației privind aplicarea retroactivă a legii.

De asemenea, pârâta continuă să își întemeiază soluția pe culpa contestatorului în nedepunerea unor documente, deși, așa cum s-a reținut în decizia nr. /R din 2012 aplicarea retroactivă a legii nu este legată de existența unor documente justificative, ci de analiza documentelor contabile din perioada verificată și incidența textelor legale în materie.

Se susține în continuare că reclamanta nu a indicat suma contestată, deși, așa cum s-a reținut și în decizia nr. /R din 2012, în cuprinsul contestației se poate observa că se precizează că toate calculele efectuate sunt eronate, fără respectarea legislației în vigoare, prin urmare, este evident că se contestă întreaga sumă stabilită prin Decizia de impunere contestată.

Mai mult, contestatoarea a criticat faptul că la stabilirea impozitului pe profit s-a aplicat retroactiv art.15 alin.2 și 3 din Legea 571/2003, că la determinarea profitului impozabil nu s-a aplicat corect art. 21 alin.1 din Legea 571/2003, nefiind luate în considerare nici prevederile art.33 alin.1 și 2 lit."f" din Legea 46/2008, precum și art. 26 din Codul Silvic.

Aceste motive de contestație nu au primit o rezolvare argumentată în fapt și drept, menținându-se în principal aceeași soluție a respingerii contestației ca nemotivată și nesustținută cu documente.

Pentru argumentele expuse mai sus, Tribunalul va anula Decizia nr.62/ .2012 și va obliga D.G.F.P. Harghita să emită o nouă decizie prin care să soluționeze pe fond contestația formulată împotriva Deciziei de impunere / .2010 emisă de Autoritatea de Inspecție Fiscală.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de **COMPOSESORATUL** și anulează Decizia nr.62/ 2012 emisă de **D.G.F.P. HARGHITA** și obligă D.G.F.P. Harghita să emită o nouă decizie prin care să soluționeze pe fond contestația formulată împotriva Deciziei de impunere / .2010 emisă de Autoritatea de Inspecție Fiscală prin care s-au stabilit obligații fiscale de plată în sumă de lei.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din .2013.

Președinte,

ss indescifrabil

Grefier,

ss indescifrabil

pentru conformitate,